

כשאלוהים הייתה אישה והאישה היא אמנית

סיפור חייהן ועבודתן של יוצרות שבחרו להיות נאמנות לעצמן גם
במחיר אישי וחברתי כבד .

כל הרצאה מעוררת מחשבות לגבי האופן שבו אמניות בחרו
להתמודד עם מוסכמות חברתיות וחיפשו דרכים יצירתיות כדי
לומר אמירה אמנותית ייחודית.

החשיבה היצירתית באה לידי ביטוי באומנות אישית שכל יוצרת
פיתחה כדי להביע את עולמה הפנימי. האומנות שנוצרה ומוצגת
במוזיאונים הפכה למושא הזדהות של המבקרים והביטוי האישי של
היוצרת הפך למקור הזדהות אוניברסלית.

1 בכל הרצאה נחגוג את חגיגת הניצחון האישי של היוצרות הללו ששינו
את המציאות והסביבה בה הן חיו.

מעבר ליצירה האומנותית אמניות התמודדו עם נושאים
וקונפליקטים הרלבנטיים לכל אישה באשר היא:

-מעמד האישה בחברה

-הרצון בהגשמה עצמית

-הרצון בזוגיות מבלי לוותר על המרחב האישי

-הרצון בילדים מבלי לוותר על החירות

-והרצון להתקבל כשווה ע"י מועדון הגברים שנתן ונותן את ה"טון"
בעולם האומנות

1. **כשאלוהים הייתה אישה** (נכון מבחינה ארכאולוגית) . אנו שבים
אחורנית בזמן אל ממצאי החפירות של המערות של האדם הקדמון .
אז סגדו לפסלים בצורת נשים.

בתרבות הפגאנית/ יהודית ונוצרית. כשאלוהים הייתה אישה הדמות

הגברית היה לשותף מלא.

2. **הקיסרית תיאודורה האם הרוחנית של אויטה פרון**

הארגנטינאית: האישה החזקה ביותר בעולם המערבי במאה ה-6 לספירה. תיאודורה השתמשה בכלים איתם נולדה: יצר הישרדות, חוכמה ויופי. השילוש הזה הביא אותה מהנקודה הכי חלשה בחברה לכס המלון לצד בעלה הקיסר ומשם ובתמיכתו המלאה ניהלה קיסרות עצומה - שחלשה על אגן הים התיכון.

3. **אימפרסיוניזם זה גם עניין נשי:** כולם שמעו על מונה, מנה, רנאור

ודגה. מעטים שמעו על: Berthe Morisot, Mary Cassatt, Eva Gonzalès, Marie Bracquemond. ארבעת הנשים הללו שינו את "חוקי המשחק" עבור הציירות המודרניות שבאו בעקבותן.

4. **הפסלת ששלמה בשפיותה על הרצון ליצור: הכל אודות קמיל**

קלודל: תלמידה, מאהבת ושותפה מלאה של הפסל של אוגוסט רודן שדרשה בהכרה והוקרה. איש לא עמד לצידה במהלך חייה לסייע לה. היא נזנחה ע"י כולם ומצאה את מותה במוסד.

5. **פרידה קאלו:** הייתה רעייתו של האומן המקסיקני קומוניסטי

המפורסם דייגו ריוורה, אותו כינתה ה"אסון השני" של חייה לאחר התאונה הראשונה, תאונת דרכים קשה שהשפיעה על מצבה הפיזי והנפשי כל חייה.

השפה האמנותית שפרידה פיתחה עוסקת ברצון שלה למצוא עוגן, אהבה, הכרה, שייכות לצד המחיר ששלמה כאשתו "הקטנה" של דייגו.

6. **תמרה דה למפיקה:** המציאה שפה אומנותית קוביסטית- ארוטית.

הייתה דו מינית וחגגה את מיניותה בפומבי. למרות זאת הבינה שהיא זקוקה לגבר עשיר כדי להתקיים ושלקוחותיה חייבים להיות בני האלפיון העליון.

7. **גרטרוד ונדרבלט ויטני:** אוליגרכית שרצתה להיות פסלת ובשל

סירוב בנתה מזיאון! כבת מעמד חברתי הייתה כלואה במערכת של ציפיות שכבלו את נפשה. בשל העזה, מרד ובזכות כספה יכלה לברוא

מציאות ולפתוח דלתות. המוזיאון שבנתה הפך לבמה ליוצרות ויוצרים אמריקאים בני זמנה.

8. לי אליזבת מילר – האישה משני עברי המצלמה: דוגמנית שחלמה להיות צלמת מקצועית כשהמקצוע לא היה נפוץ- היא יצרה אותו. לי דרשה לקבל הקרה והוקרה וכשזה לא קרה – מצאה כוחות ועזבה לטובת עצמאות כלכלית. כשרצתה להיות צלמת עיתונות והמקצוע לא היה נפוץ- היא מלאה אותו. חייה, אומץ ליבה וכשרונה הם שיר הלל לחשיבה יצירתית וחדשנות פסימיסטית .

9. יאיוי קוסמה היפנית שלימדה את האמריקאים לחשוב מחוץ לקופסא: אומנית מיצב ופיסול יפנית שהפכה את המציאות של מחלת הנפשית שלה למקור יצירתה. כילדה ביפן, בזמן מלחמת העולם השנייה, שרדה הפגזות אמריקאיות. בבגרותה כאמנית ויוצרת במסגרת אומנות מחאה בארה"ב, בשנות 60' הפכה לפעילה חברתית.

10. לואיז בורז'ואה: יוצרת צרפתית אמריקאית שזכתה לעדנה, הכרה והוקרה רק בגיל 71. השפה האישית- אוניברסלית שיצרה עוסקת בנשיות, אימהות, כאב, זוגיות, אובדן ולמלאכת היצירה שלה נילוה מחיר לא פשוט.

11. הצלמת אנני לייבוביץ': צלמת יהודייה לסבית. דרך עדשת המצלמה שלה אנו מכירים מקרוב את עולם הצילום. היא מבקשת לספר סיפור ולהציג את הדמות הידועה במבט אישי. כך בחרה להציג את מלכת אנגליה ואת משפחת אובמה. צילומיה נכנסו לקאנון של עולם הצילום האמריקני והבינלאומי.

12. סיגלית לנדאו על-פמיניזם ועשייה מקומית ואוניברסלית בניחוח ישראלי: המייחד את העשייה של יוצרת זו הוא שימוש במגוון חומרים ובמחבר אישי\נשי.

אפשרות שנייה: סיור במוזיאון ובדיקת המוטיבים שנלמדו בקורס בחלל הגלריה בעבודות מוצגות.